

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/112/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010340
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117010340.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému N. C., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, zo dňa 10. mája 2017, sp. zn. 1PP/21/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2017 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného N. C., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného N. C. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zistil, že pre pozitívne rozhodnutie v jeho prospech nie sú splnené podmienky uvedené v § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona. Odsúdený splnil prvú zákonnú podmienku, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody. Druhú materiálnu podmienku, a to, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život, a to plnenie svojich pracovných i mimopracovných úloh, vrátane dodržania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu nebola splnená úplne a to z dôvodu, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby a trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni. Boli u neho zaznamenané viaceré negatívne poznatky a až postupne po dlhšom časovom období sa jeho správanie stabilizovalo a dostalo sa na relatívne požadovanú úroveň. Splnená však nebola tretia podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. V prípade odsúdeného N. C., podľa názoru okresného súdu s poukazaním na jeho už bohatú trestnú minulosť a resocializačnú prognózu, riziko recidívy je príliš vysoké. Taktiež prihliadol na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, kedy odsúdený bol 11-krát súdne trestaný. Poukázal na skutočnosť, že odsúdený dostal zo strany spoločnosti opakovane možnosť preukázať (či už podmiennečnými odsúdeniami alebo dvomi podmiennečnými prepusteniami z výkonu trestu odňatia slobody), že „miernejší, prípadne kratší trest“ na jeho nápravu postačuje. Odsúdený sa však k páchaniu trestnej činnosti vrátil a spáchal dokonca závažnejšiu trestnú činnosť (zločin vydierania). Je správna konštatácia prvostupňového súdu aj v tom smere, že v konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody súd berie do úvahy celú trestnú minulosť a život odsúdeného pri rozhodovaní o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Preto nemožno jednoznačne vyvodit' záver, že výkon trestu odňatia slobody má na odsúdeného kladný vplyv v tom smere, že na slobode bude viesť riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Uvedené nezmenili ani tie skutočnosti, ktoré uvádzal v podanom návrhu odsúdený či na verejnom zasadnutí a ani hodnotenie riaditeľa ústavu čo do splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie (ktoré má pre súd len odporúčací charakter).

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že súd prvého stupňa mu bezdôvodne zamietol jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie a to vzhľadom na to, že splnil všetky zákonné (formálne aj materiálne) podmienky na podmiennečné prepustenie.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 18.11.2013 sp. zn. 1T/80/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.02.2014 sp. zn. 3To/4/2014 (po predošlom povolení obnovy konania) pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom predpokladaný koniec trestu má po započítaní dňa 19.08.2017
- lehotu podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona splnil dňa 19.02.2015.
- dňa 02.02.2016 zamietnutý skorší návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (Okresný súd Trenčín sp. zn. 3PP/118/2015)
- z registra trestov vyplýva, že odsúdený má 11 záznamov.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil, všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a osvojuje si ich, pritom v podrobnostiach na ne odkazuje.

Aj krajský súd považuje žiadosť odsúdeného za nedôvodnú už len pre tú skutočnosť, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život aj napriek skutočnosti, že na predchádzajúce odsúdenia sa hľadí na neho, akoby nebol odsúdený. Je pravdou, že odsúdený splnil prvú zákonnú (formálnu) podmienku, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody, ako aj splnil prvú (materiálnu) podmienku na podmiennečné prepustenie a to, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje plnenie svojich pracovných i mimopracovných úloh, vrátane dodržania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, avšak nespĺnil ďalšiu zákonnú podmienku, že povedie riadny život na slobode po podmiennečnom prepustení a to s prihliadnutím na jeho trestnú minulosť. Absencia tejto (materiálnej podmienky) je indikovaná práve tou skutočnosťou, že odsúdený bol v minulosti už vo výkone trestu a aj napriek tejto skutočnosti sa neskôr sa opätovne dopustil ďalšej trestnej činnosti, ktorú aktuálne vykonáva.

Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného mal sťažnostný súd za to, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Nemožno teda nájsť žiadny pozitívny moment v jeho doterajšom správaní, ktorý by nasvedčoval tomu, že počas pobytu na slobode bude viesť riadny život.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.